

Μέχρι να μας χωρίσει ο...

Θάνατος [σου]

Μαρία Κίτρα

Ερωτική Κωμωδία Εποχής

*[εμπνευσμένο από το θεατρικό έργο
«Ο άνθρωπος, το κτήνος και η Αρετή»
του Λουίτζι Πιραντέλλο]*

Πρόσωπα του έργου

9 ρόλοι

[6 γυναικείοι – 4 αντρικοί]

- **Χλόη**

η οικιακή βοηθός του Αλέξανδρου και της μητέρας του

- **Αιμίλιος**

φίλος του Αλέξανδρου [φαρμακοποιός & αδερφός με τον Νικόλαο]

- **Αλέξανδρος**

καθηγητής φιλολογίας

- **Αρετή Πετράκη**

η κρυφή ερωμένη του Αλέξανδρου & μητέρα του Τόλη

- **Τόλης**

ο γιος της Αρετής

- **Ευγενία**

Μητέρα του Αλέξανδρου

- **Νικόλαος**

γιατρός & αδερφός του Αιμίλιου

- **Μπριζίτ**

δίδυμη αδερφή [στην κυριολεξία] της Αρετής

- **Αφέντρα**

οικονόμος & μαγείρισσα της Αρετής

- **Πλοίαρχος**

[θα τον κάνει ο γιατρός]

Σκηνικό

Σαλόνι και τραπεζαρία. Το σκηνικό θα χρησιμοποιηθεί και τα δύο σπίτια [Αλέξανδρου & Αρετής], όπου θα αλλαχτεί με καλύμματα

Διάρκεια

90 λεπτά περίπου

Περίληψη

Ο Αλέξανδρος, καθηγητής φιλολογίας, ερωτευμένος με την Αρετή, μια ντροπαλή, ενάρετη και γοητευτική μητέρα ενός από τους μαθητές του (Τόλη), υπέπεσε σε μια ... αμαρτία, την οποία πρέπει με κάθε τρόπο να καλύψει! Απελπισμένος, ζητά τη βοήθεια του φίλου του Νικόλαου, που είναι γιατρός, ο οποίος έχει έναν αδερφό, τον Αιμίλιο, τον φαρμακοποιό, που είναι ερωτευμένος με τη Χλόη, την οικονόμο του σπιτιού του Αλέξανδρου.

Από την άλλη, υπάρχει η μητέρα του καθηγητή, η κυρία Ευγενία, της οποίας ο καημός είναι να παντρεύει επιτέλους τον γιο της.

Παράλληλα, έχει έρθει από το Παρίσι, η δίδυμη αδερφή της Αρετής, η Μπριζίτ, που είναι εγχειρισμένος άντρας, μαζί με τη βοηθό της, τη Ζαν. Υπάρχει, βέβαια, και η αθυρόστομη μαγείρισσα της Αρετής, η Αφέντρα, που όλα την πειράζουν και όλα τα σχολιάζει!

Τα πράγματα περιπλέκονται πολύ, αλλά συγχρόνως γίνονται επικίνδυνα ερωτικά, μια και σ' όλη την ιστορία κυκλοφορούν ... αμαρτωλές τούρτες σοκολάτας, στις οποίες [σχεδόν] κανείς δεν μπορεί να αντισταθεί κι όλοι δοκιμάζουν...

Παρόλο που ο μοναδικός που πρέπει να φάει πάση θυσία από την ... αμαρτωλή τούρτα σοκολάτα, είναι ο πλοίαρχος, ο σύζυγος της Αρετής, που έρχεται για ένα μόνο βράδυ, ώστε να καλυφθούν όλα τα παράνομα... τίποτα δεν πάει σύμφωνα με ένα σατανικό σχέδιο!

ΠΡΩΤΗ ΠΡΑΞΗ

*Πρωί. Στο σπίτι του Αλέξανδρου. Ελαφρώς ακατάστατο. Χτυπάει το κουδούνι. Μπαίνει η **Χλόη**, απλώνοντας την κρέμα ημέρας στο πρόσωπό της. Πάει να ανοίξει. Επιστρέφει στη σκηνή κι από πίσω της ακολουθεί ο **Αιμίλιος**. Είναι λίγο ντροπαλός, τραυλίζει πού και πού. Κρατάει ένα μαντιλάκι στο χέρι του όπου σκουπίζεται συχνά*

Χλόη

Ε, μα κάθε πρωί η ίδια ιστορία! Μόλις πάω να βάλω την κρέμα ημέρας, με υαλουρονικό παρακαλώ, χτυπάει το κουδούνι! Και ποιος είναι; Ο κύριος Αιμίλιος! Ορίστε, δεν πρόλαβα ούτε να την απλώσω στο υπέροχο. τσίτα παρακαλώ, προσωπάκι μου ...

Αιμίλιος

Αν και είσαι ΦΑΝΤΑΣΜΑ [φτερνίζεται] γορική θέλω να πω, εμένα δεν με πειράζει. Εγώ δεν δίνω σημασία σε αυτά. Σε άλλα δίνω...

*κοιτάζει τον πισινό της καθώς εκείνη σκύβει να μαζέψει ένα χαρτάκι
από κάτω*

Χλόη

Δεν πειράζει εσάς, άνθρωπέ μου! Εμένα; Με ρωτήσατε;

Αιμίλιος [καθώς βγάζει ένα κλειδί από την τσέπη του]

Λεπτομέρειες, Χλόη. Εγώ, πάντως, δε δίνω σημασία. Ήρθα να σου αφήσω το κλειδί να το δώσεις στον αδερφό μου τον Νικόλαο, που θα περάσει από δω, όταν βγει από τη βάρδια του.

Χλόη

Μπααα;;; Και γιατί μπήκατε μέσα, κύριε Αιμιλιέ μου;

Αιμίλιος [γελάει μόνος του κάπως χαζά]

Ε και πού να έμπαινα; ΄Εξω;;;

Χλόη [*κοιτάζει το κοινό μορφάζοντας*]

Μόνος του τελείως. ΛΕΩ! Γιατί μπήκατε ΜΕΣΑ! Να μου δώνατε το κλειδί στην εξώπορτα και κατόπιν να εξαφανιζόσασταν! Ξου-ξου-ξου!

Αιμίλιος

Ααα, αυτό εννοούσες... Από καθημερινή συνήθεια... Από *την ανάγκη μου να σε δω (χαμηλόφωνα στον εαυτό του, καθώς αναστενάζει)*

Χλόη

Από ελαττωματικότητας!

Αιμίλιος

Ωωω, Χλόη, μη μου μιλάς άσχημα. Με στεναχωρείς!

Χλόη

Σιγά εσείς, ευαίσθητε! Μα αφήστε με όμως κι έχω ένα σωρό δουλειές! Πριν ανοίξουμε το αμυγδαλωτό ματάκι μας, το βλέπετε έτσι; Τσουπ, ο κύριος Αιμίλιος! Κοιτάξτε! Δεν πρόλαβα ούτε να συμμαζέψω!

Αιμίλιος

Μα δδδδδδδεν...

Χλόη

Τι δδδδδδεν και δδδδδδεν! Ορίστε, η καρέκλα με τα πόδια επάνω! Πρέπει να ξέρετε, κύριε Αιμίλιέ μου, ότι μόνο το σφαγμένο κοτόπουλο και η άτιμη γυναίκα κάνουνε καριέρα με τα πόδια επάνω!

Αιμίλιος

Τώρα που το λες... εμένα μου αρέσουν και τα δύο [*χαμηλόφωνα στον εαυτό του*]

Χλόη

Ενώ η καρέκλα, η σεμνή καρέκλα σ' ένα καθωσπρέπει σπίτι είναι με τα πόδια κάτω. Όπως μια τίμια γυναίκα, δηλαδή εγώ! Που είμαι και γυναικάρα! Να τα λέμε κι αυτά.

Αιμίλιος

Σσσσσωστά, σσσσσωστά...

Χλόη

Ε, αφού είναι «σσσσσωστά, σσσσσωστά», τι στον δαίμονα έρχεστε από τα χαράματα, προτού προλάβω να κατεβάσω τα πόδια...

Αιμίλιος

Ορίστε;;;;

Χλόη

Της καρέκλας φυσικά! Πού πήγε το πονηρούλι το μυαλό σας, Αιμιλιούλη μου;

Αιμίλιος

Αααααα!

Χλόη

΄Αξινος και ξερός!

Αιμίλιος

Αφού...

Χλόη

Αφούξινος και ξερός! Πριν προλάβω να χτενίσω ακριβώς εκατό φορές τούτο το υπέροχο, μεταξένιο, παρακαλώ, μαλλί, το βλέπετε έτσι, πρέπει να κάθομαι να συγυρίζω... Αλλά, θα μου πείτε... εσείς δεν ξέρετε τι τραβάω εδώ μέσα με τον κύριο Αλέξανδρο και το κουφάλογο τη μάνα του!

Αιμίλιος

Φαντάζομαι...

Χλόη

Μιλάμε, εσείς και ο Λάνθιμος τέτοια φαντασία! Τίποτα δεν φαντάζεστε! Άμα τον πιάσουν τα νεύρα του, φωνάζει, βρίζει, κάνει τα σύστριγκλα. Σκέτος υστερικός!

Αιμίλιος

Μήπως επειδή...

Χλόη

Επειδής τίποτα! ΄Ετσι τ' αρέσει, έτσι κάνει! Και μετά ταρακουνάει τις καρέκλες απ' τα νεύρα του... να, έτσι (*κάνει μια αισθησιακή κίνηση μπρος-πίσω με την καρέκλα*). Εγώ, αν ήμουν καρέκλα, θα το 'βαζα στα πόδια από δω μέσα. Απορώ πώς δεν το κάνουν αυτές που έχουνε και τέσσερα πόδια.

Αιμίλιος

Γιατί είναι...

Χλόη

Μουλάρη!

Αιμίλιος

Εσύ όμως τις αγαπάς τις καρέκλες του... *ενώ εμένα (χαμηλόφωνα στον εαυτό του)*

Χλόη

Ναι, και τις φροντίζω. Σαν νυφούλες τις έχω. Γιατί έτσι είμαι εγώ, κύριε Αιμιλιούλη μου!

Αιμίλιος

Πώς;

Χλόη

Δένομαι με τα πράγματα!

Αιμίλιος

Α, κι εγώ δένομαι.

Χλόη

Εσείς είστε για δέσιμο!

Αιμίλιος

Ναι, πολύ πιθανόν. Με τους ανθρώπους δε δένεσαι; Βέβαια, κι εγώ θα δενόμουν αν ... αν ... είχα δικό μου σπίτι... *και σένα κάπου εκεί μέσα... (χαμηλόφωνα στον εαυτό του)*

Χλόη

Γιατί, καλέ, σε παγκάκι μένετε; Εδώ πιο χάρω δεν είναι το σπίτι σας;

Αιμίλιος

Όταν λέω σπίτι, Χλόη μου, εννοώ οικογένεια.

Χλόη

Ε, αφού εννοείτε οικογένεια, βρείτε μια γυναίκα και παντρευτείτε!

Αιμίλιος

Δδδδδδεν...

Χλόη

Δε θέλετε γυναίκα; Ε, καλά, παντρευτείτε έναν άντρα! Τόσα και τόσα βλέπουν τα μάτια μας.

Αιμίλιος

Όχι, όχι, δεν εννοώ αυτό. Εννοώ πως δεν είναι εύκολο.

Χλόη

Ε, καλά, τότε, κύριε Αιμίλιέ μου. Και γιατί σκάτε;

Αιμίλιος

Όχι για μένα. Σκάω πιο πολύ που δεν παντρεύεται ο αδερφός μου.

Χλόη

Αυτό πάλι γιατί δεν το καταλαβαίνω; Σκάτε εσείς, που δεν παντρεύεται ο αδερφός σας;

Αιμίλιος

Ναι.

Χλόη

Why;

Αιμίλιος

Because, ο αδερφός μου δεν παντρεύεται όσο έχει εμένα!

Χλόη

Όσο έχει εσάς! Λίγη ανωμαλία μου βγάζει τούτο δω!

Αιμίλιος

Μάλιστα! Που του ικανοποιώ όλες του τις ανάγκες!

Χλόη *[κοιτάζοντας το κοινό]*

Τώρα μου βγάζει πολλή ανωμαλία!

Αιμίλιος

ΟΛΕΣ του τις ανάγκες! Συνέχεια τον φροντίζω. Π.χ.

Χλόη *[τον διακόπτει απορώντας]*

Προ Χριστού;

Αιμίλιος

Παραδείγματος χάριν!

Χλόη

Α, κομπλέ!

Αιμίλιος

Έλεγα, λοιπόν, ότι συνέχεια τον φροντίζω. Π.χ., όπου να 'ναι θα γυρίσει από το νοσοκομείο, θα έρθει από εδώ να πάρει το κλειδί του και μετά θα πάει σπίτι μας όπου θα τα βρει όλα έτοιμα και συγυρισμένα.

Χλόη

Ααα! Αυτό εννοείτε! Είπα κι εγώ! Πόση ανωμαλία πια τα δυο αδέρφια!

Αιμίλιος

Μα δεν έχω κι άλλον στον κόσμο. Και το σπίτι για εκείνον είναι, όχι για μένα.

Χλόη

Εμ, βέβαια, αφού εσείς είστε όλη τη μέρα στο φαρμακείο σας.

Αιμίλιος

Όχι, δεν είναι γι' αυτό. Ο δόλιος σκοτώνεται κάθε μέρα με το νοσοκομείο, τους αρρώστους και τις εφημερίες.

Χλόη

Ναι, δεν λέω, πρέπει να έχει πολύ τρέξιμο ο ντόκτορ...

Αιμίλιος *[παίρνει φόρα]*

Άρα, μόνη του παρηγοριά είναι το σπίτι του. Και τι είναι το σπίτι, Χλόη; Όχι μόνο οι τοίχοι και τα ντουβάρια. Σπίτι είναι η γλυκιά γεύση της προσμονής που έχουν οι άλλοι για σένα.

Χλόη

Δεν καταλαβαίνω Χριστό. Είναι όμως και τα ντουβάρια!

Αιμίλιος *[συνεχίζει ακάθεκτος]*

Το σπίτι, Χλόη, είναι αυτό που οι άλλοι ετοιμάζουν για σένα.

Χλόη

Τι μου λέτε, σοβαρά, ε;

Αιμίλιος

Ναι, ναι. Σπίτι είναι αυτό που έφτιαξαν ο πατέρας σου κι η μάνα σου.

Χλόη

Της μάνας σου, ρε άνθρωπε...

Αιμίλιος

Κι εκείνων σπίτι ήταν αυτό που είχαν φτιάξει οι δικοί τους γονείς.

Χλόη

Μ' αυτά και μ' εκείνα, θα φτάσουμε στην εποχή των πρωτόπλαστων.

Αιμίλιος

Το σπίτι, Χλόη...

Χλόη *[τον διακόπτει]*

Είναι κυρίως γεμάτο από ντουβάρια! *[δείχνει ξανά το κεφάλι του Λουκά]*

Αιμίλιος

Πάλι δεν με καταλαβαίνεις, αγαπημέ ...

*Μπαίνει νευρικά ο **Αλέξανδρος***

Αιμίλιος

Αααα! Καλώς τον Αλέξανδρο!

Αλέξανδρος

Αγαπητέ μου!.. Καφέ; (*απευθύνεται στη Χλόη*)

Χλόη

Τι καφέ;

Αλέξανδρος

Καφέ ΣΚΑΤΑ! ΛΕΩ! Δεν του έφερες ακόμη καφέ;

Χλόη

Δεν πρόλαβα, γιατί...

Αλέξανδρος

Γιατί σου άρχισε την πολυλογία. Πού φτάνει ο άνθρωπος για να πει ένα φλιτζάνι καφέ.

Χλόη

Οχού, μωρέ.

Η Χλόη φεύγει

Αιμίλιος

Για μια στιγμή, Αλέξανδρε. Υπαινίσσεσαι ότι έρχομαι εδώ για να ...

Αλέξανδρος

Δεν υπαινίσσομαι τίποτα. Πεντακάθαρα το λέω.

Αιμίλιος

Σε πληροφορώ ότι...

Αλέξανδρος

Έλα, έλα. Μη γίνεσαι ΚΑΙ υποκριτής.

Αιμίλιος

Γιατί, τι άλλο είμαι;

Αλέξανδρος

Τσιγκούνης, γλοιώδης, πέφτουλας, κάγκουρας, κλαρινογαμπρός!

Αιμίλιος

Καλά ντε. Μα εγώ έλεγα...

Αλέξανδρος

Για τα σπίτια, τα ντουβάρια τους και τα ρέστα. Κάθε μέρα τις ίδιες παπαριές λες. Μέχρι κάτω ακουγόσουν!

Αιμίλιος

Τα εννοούσα αυτά που είπα... *Κυρίως όμως αυτά που δεν είπα (καμηλόφωνα στον εαυτό του)*

Αλέξανδρος

Τίποτα δεν εννοούσες!

Αιμίλιος

Με προσβάλλεις!

Αλέξανδρος

Κάνε ψυχοθεραπεία online να το ξεπεράσεις! Έρχεσαι εδώ κάθε πρωί, πλακώνεις στην πάρλα τη Χλόη, πίνεις το καφεδάκι σου τζάμπα και μετά φεύγεις...

Αιμίλιος

Αν το παίρνεις έτσι...

ετοιμάζεται να φύγει...

Αλέξανδρος

Κι αλλιώς να το πάρω, το ίδιο είναι! Πού πας; Δεν ήπιες τον καφέ σου.

Αιμίλιος

Αφού είπες...

Αλέξανδρος

Είπα ότι είσαι τσιγκούνης, γλοιώδης, πέφτουλας, κάγκουρας και...

Αιμίλιος

Κλαρινογαμπρός!

Αλέξανδρος

Και κλαρινογαμπρός. Σιγά το νέο. Αλλά τον καφέ σου θα τον πιείς.

Αιμίλιος

Δεν θέλω καφέ... Άλλο θέλω.

Αλέξανδρος

Εχέσθημεν! Τον καφέ σου θα τον πιείς. Και έναν και δύο και τρεις. Τους έχεις κερδίσει με τον ιδρώτα σου... λέμε τώρα.

Αιμίλιος

Δεν θέλω καφέ.... Άλλο θέλω!

Αλέξανδρος

Εχέσθημεν εις διπλούν! Όχου, άσε με και είμαι στις κακές μου. Ξύπνησα μ' ένα βάρος εδώ *(δείχνει το στομάχι του)*... Αλλά τώρα που στα είπα, ξεθύμανα... Άρα, τον καφέ σου θα έρχεσαι εδώ και θα τον πίνεις όποτε θέλεις.

Αιμίλιος

Αφού επιμένεις...

Αλέξανδρος

Επιμένω. Και τώρα που σου τα είπα και ξεθύμανα, άντε δίνε του. Το θέμα έληξε!

Αιμίλιος

Θέλω...

Αλέξανδρος

Εχέσθημεν εις τον κύβον! Άντε, φεύγα!

Αιμίλιος

Όχι, θέλω πρώτα να...

Αλέξανδρος

Να μου πληρώσεις τον καφέ;

Αιμίλιος

Να σου πω κάτι για τη Χλόη...

Αλέξανδρος

Τι να μου πεις για τη Χλόη;

Αιμίλιος

Πως... την ... αγαπώ...

Αλέξανδρος

Τι λες, ρε φαρμακοτρίφτη;! Και τι θα την ταΐζεις; Ασπιρίνες;

Αιμίλιος

Πάλι με προσβάλλεις!

Αλέξανδρος

Πάρε μια ασπιρίνη! Άκου, φίλε μου, κάτι πράγματα! Να βρωμίσει εμένα το σπίτι μου δηλαδή, επειδή ο κύριος φαρμακοποιός αγάπησε το δουλικό!

Μπαίνει η Χλόη με τους καφέδες

Χλόη

Ποιο δουλικό, καλέ; Και ποιος κύριος φαρμακοποιός αγάπησε;

Αιμίλιος

Εγώ! ... Εεε, εννοώ δηλαδή ότι...

Αλέξανδρος

Ώτι θέλει να πας σπίτι του να του καθαρίζεις!

Χλόη

Καλέ ούτε νεκρή δεν θα πάω σπίτι του!

Αλέξανδρος

Ε αυτό του είπα και εγώ. Λοιπόν, πες μια γουλιά και δρόμο. Έχω δουλειές!

Αιμίλιος

Πού έμπλεξα, Θεέ μου! Φεύγω, αλλά θα ξανάρθω!

Αλέξανδρος

Να μας πεις πότε, να λείπουμε! Βρε άντε από κει που 'ρθες!

Χλόη

Σας το είπα ότι είναι νευρικός! Ελάτε να σας ξεβγάλω, κύριε Αιμιλιούλη μου!

Αλέξανδρος

Ναι, βάλ' του και μαλακτικό να μυρίζει όμορφα!

Ο Αιμίλιος και η Χλόη φεύγουν από τη σκηνή. Ο Αλέξανδρος πίνει μονορούφι και τους δύο καφέδες. Χτυπάει το τηλέφωνο. Είναι ένας μαθητής του και του ζητά τη βοήθειά του.

Αλέξανδρος

Λέγετε [...] Ναι, έλα, παιδί μου. Πώς πάει το διάβασμα; Έκαμες τις ασκήσεις που σου έβαλα; [...] Τι εννοείς δε σ' αρέσουν τα ανώμαλα ρήματα; Δε θα τα πηδήξεις, παιδάκι μου, απέξω θα τα μάθεις...

Μπαίνει η Χλόη με νευρικές κινήσεις και κωμικές χειρονομίες και πλησιάζει τον Αλέξανδρο που ακόμη μιλάει με το μαθητή του.

Χλόη

Ελάτε, ελάτε, καλέ!

Αλέξανδρος

Τι θες; Μιλάω στο τηλέφωνο!

Χλόη

Βλέπω, βλέπω, αλλά είναι επείγονε!

Αλέξανδρος

Χλόη, δεν άκουσες τι σου είπα;

Χλόη

Άκουσα, καλέ, αλλά κι εγώ σας είπα πως είναι πολύ επείγονε!

Αλέξανδρος *[στον μαθητή του]*

Πήγαινε να φέρεις το λεξικό με τ' ανώμαλα ρήματα, παιδί μου... Τι είναι αυτό το πολύ επείγον;

Χλόη

Σας ζητάνε! Μια κυρία και ένα παιδί. Τι παιδί, δηλαδή. Σαν τον Φόρεστ Γκάμπ είναι! Και η κυρία λέει ότι σας ξέρει πολύ καλά.

Αλέξανδρος

Μητέρα μαθητή μου;

Χλόη

Καλέ, πού να ξέρω εγώ; Μπορεί! Αλλά είναι πολύ ταραγμένη!

Αλέξανδρος

Πόσο;

Χλόη

Γύρω στα οκτώμισι κιλά με τη συκωταριά! Αααα! Πολύ σας λέω! Όταν σας ζήτηξε, άλλαξε τριάντα χρώματα!

Αλέξανδρος

Ναι, ε;

Χλόη

Μπορεί να πήρε και τις ... πενήντα αποχρώσεις του γκρι! Πάντως πολύ ταραγμένη σας λέω!

Αλέξανδρος

Πως λέγεται; ... Δε μιλάω σε σένα, παιδάκι μου! Πήγαινε να φέρεις και ένα τετράδιο να σημειώνεις! *[απευθύνεται στο τηλέφωνο]*

Χλόη

Λέγεται....

Αλέξανδρος

Σου έχω πει να ρωτάς! Γιατί δε ρώτησες;

Χλόη

Ρώτησα, καλέ! Αλλά δεν το συγκράτησα! Λέγεται κυρία Πε... κυρία Πε... κάτι.

Αλέξανδρος

Πετροβασίλη;

Χλόη

Καλέ, όχι!

Αλέξανδρος

Πεχλιβανίδη;

Χλόη

Καλέ, τσου!

Αλέξανδρος

Πετρόμπεη;

Χλόη

Καλέ σε καμία περίπτωση!

Αλέξανδρος *[με φόβο]*

Πετράκη;;;

Χλόη

Καλέ, ναι!

Αλέξανδρος

Ωχ, ωχ, ωχ! Τι έγινε;

Χλόη

Μπαααα;;;;; Δηλαδή την ξέρετε;

Αλέξανδρος

Δεν σου πέφτει λόγος. Παράτα με. Και τράβα μέσα, θα πάω εγώ στην πόρτα!

Χλόη

Και ο μαθητής σας στο τηλέφωνο;

Αλέξανδρος

Πες του ότι θα τον πάρω εγώ πίσω σε λίγο!

Χλόη

Ό,τι πείτε... Τι αγροίκος... Αχ, Χριστέ μου... Τι άντρας...

Ο Αλέξανδρος φεύγει από τη σκηνή. Η Χλόη παίρνει το ακουστικό στο χέρι της και μιλά με τον μαθητή...

Χλόη

Ναι; Παιδί;;;;; Μ' ακούς;;;;; [...] Α! Είστε η μητέρα του παιδιού! Μάλιστα! Ναι, λοιπόν, κοιτάξτε. Μου είπε ο κύριος καθηγητής να πω στον γιο σας να μην ανησυχεί, γιατί θα τον πάρει από πίσω ο ίδιος λέει το πιο μετά [...] Καλέ, γιατί ουρλιάζετε; Τι είπα; [...] Τι εννοείτε δεν είναι τέτοιος ο γιος σας; [...] Τώρα καταλάβατε γιατί τον βάζει να μάθει τα ανώμαλα ρήματα; [...] Τι ουρλιάξεις, μωρή κάμπια, και μου έσπασες το τύμπανο;... Βρε, άι να καθείς από δω χάμω.

Η Χλόη κλείνει το τηλέφωνο

Χλόη

Ααααααα, δεν είναι καλά ο κόσμος! Όλοι τα νεύρα τους έχουν! Ουφ... Τι τραβάω η κουκλάρα.

*Μπαίνει η μητέρα του Αλέξανδρου, η **Ευγενία**. Μια γυναίκα αριστοκρατική, περιποιημένη και εμφανίσιμη. Απόλυτα νωχελική*

Μητέρα

Χλόη, παιδί μου...

Χλόη

Ορίστε, κυρία Ευγενία.

Μητέρα

Σε παρακαλώ, χρυσό μου, φέρε μου το...

Χλόη (της φέρνει το πλεκτό της)...

Ορίστε, κυρία Ευγενία!

Μητέρα

Αχ, Χλόη, πουλάκι μου, απέξω με ξέρεις. Σ' ευχαριστώ, παιδί μου...

Χλόη

Με θέλετε κάτι άλλο, κυρία;

Μητέρα

Πολύ πιθανόν, αλλά δεν μου έρχεται κάτι στο μυαλό αυτή τη στιγμή, οπότε πήγαινε... Α, να σου πω. Πού είναι ο υιός μου;

Χλόη

Στην πόρτα...

Μητέρα

Στην πόρτα; Και τι κάνει;

Χλόη

Το χαλάκι εξόδου! Αφού του αρέσει να τον πατάνε...

Μητέρα

Τι είπες, Χλόη; Σου έχω πει να μιλάς δυνατά. Τα αυτιά μου είναι βουλωμένα!

Χλόη

TUBOFLO!!! ΛΕΩ, κυρία, πως έχει επισκέψεις. Πήγε στην πόρτα να τους υποδεχτεί...

Μητέρα [ανοίγει την αιζέντα της]

Ωωω, μα ποιος να είναι τέτοια ώρα; Δεν έχω σημειώσει κάτι στην αιζέντα μου εκτός από...

Χλόη

Μνημόσυνα! ... Μια κυρία Πε... κυρία Πε...

Μητέρα

Πετροβασίλη, ίσως;

Χλόη

Καλέ, όχι!

Μητέρα

Πεχλιβανίδη, ενδεχομένως;

Χλόη

Καλέ, τσου!

Μητέρα

Πετρόμπεη, πιθανώς;

Χλόη

Πετράκη!

Μητέρα

Πετράκη, Πετράκη... κάτι μου θυμίζει...

Χλόη

Ναι, τα πετράκια που έχετε στα νεφρά.

Μητέρα

Πώς είναι; Νέα, όμορφη;

Χλόη

Σιγάααααα. Με άριστα το δέκα ... θα της έβαζα ... το πολύ μηδέν... Κι έχει κι ένα παιδί... τι παιδί, δηλαδή, σαν labubu είναι!

Μητέρα

Άρα, είναι παντρεμένη! Παντρεμένη; Και τι θέλει στο σπίτι μας; Αχ, αυτός ο γιος μου. Κοντεύει τα σαράντα και μυαλό δεν έχει βάλει. Το νου του όλο στα μαθήματα τον έχει...

Χλόη

Ε μα αυτό λέω κι εγώ, καλέ κυρία. Πότε θα παντρευτεί; Τόσα και τόσα κορίτσια κυκλοφορούν ελεύθερα...

Μητέρα

Αααααα, Χλόη, Χλόη, θυμάμαι κι εγώ τότε...

Χλόη

Τω καιρώ εκείνω...

Μητέρα

Που ήμουν ελεύθερη, νέα και όμορφη...

Χλόη

Τότε που χτιζόταν ο πύργος της Πίζας.

Μητέρα

Και γυρνούσαν όλοι να με κοιτάζουν.

Χλόη

Ναι, μέχρι κι ο πύργος έγειρε.

Μητέρα

Ωσπου ένα από όλα τα βλέμματα άγγιξε την καρδιά μου.

Χλόη

Καρδιολόγος ήταν;

Μητέρα

Έκτοτε, δε χωρίσαμε ποτέ. Ο πατέρας του... Ο Χάρης μου...

Χλόη

Ναι, μόνο που τον Χάρη σας τον πήρε ο χάρος, κυρία Ευγενία μου. Καλέ αφήστε τον άνθρωπο εκεί στα θυμαράκια που είναι κι ας πούμε πότε θα παντρευτεί ο γιόκας σας ένα καλό κορίτσι.

Μητέρα

Μπααααα;;;;; Ξέρεις εσύ κανένα καλό κορίτσι, γιατί εμένα δεν έχει πάρει κάτι το αυτί μου εκτός από...

Χλόη

Ακουστικό βαρηκοΐας! Ε, ξέρω καλέ κυρία, ένα κορίτσι, περίπου κορίτσι δηλαδή, φτωχό συν πλην τίμιο αλλά...

*Ακούγονται φωνές απ' έξω... Εμφανίζονται στη σκηνή ο Αλέξανδρος εμφανώς νευρικός. Ακολουθούν η **Αρετή**, μια γυναίκα περιποιημένη, γοητευτική, υτροπαλή και χαμηλοβλεπούσα. Λόγω της κατάστασής της, κρατά ένα μαντίλι στο χέρι της που το φέρνει συχνά στο στόμα γιατί έχει*

*αναγούλες. Πιο πίσω ακολουθεί ο γιος της ο **Τόλης**, ένα αγόρι με κόκκινα μάγουλα, συντηρητικό παιδικό ντύσιμο, που κρατά στο χέρι του ένα γλειφιτζούρι που όλο το γλείφει*

Αλέξανδρος

Ελάτε, ελάτε, μην ντρέπεστε. Έλα κι εσύ, Τόλη, παιδί μου... Μητέρα, Χλόη, τι κάνετε εσείς εδώ;

Μητέρα

Θέλω να συνεχίσω το πλέξιμό μου, αλλά απ' ό,τι βλέπω έχουμε επισκέψεις! Και μάλιστα απρόσμενες. Αλέξανδρε, υιέ μου, δε θα μας συστήσεις;

Αλέξανδρος (θυμωμένος)

Όχι! Έχω δουλειά! Έλα, μητέρα, πήγαινε μέσα να πλέξεις. Κι εσύ, Χλόη, μάζεψε τα φλιτζάνια κι εξαφανίσου... Θέλετε να πιείτε ή να φάτε κάτι, κυρία Αρετή; (με γλυκό ύφος)

Η Αρετή αρνείται με χαμηλωμένο το κεφάλι βάζοντας το μαντίλι στο στόμα της απ' την αναγούλα

Τόλης

Θέλω εγώ μια μπουγάτσα...

Μητέρα

Μπουγάτσα; Από πότε έχει να φάει αυτό το παιδί;

Η Αρετή του ρίχνει μια δολοφονική ματιά. Η Χλόη σχολιάζει

Χλόη

Μια μπάτσα δε λες καλύτερα!

Αλέξανδρος

Έχουμε μπουγάτσα, Χλόη;

Χλόη

Και τι είμαστε, καλέ; Το e-food; Όχι! Δεν έχουμε!

Μητέρα

Μήπως θέλετε λίγο μπρόκολο στον ατμό με σος λεμόνι;

Τόλης

Το μπρόκολο μου φέρνει κλανίδια!

Αρετή

Τόλη!

Αλέξανδρος

Δε θέλουμε τίποτα! Και τώρα αφήστε μας μόνους!

Μητέρα

Αλέξανδρε, θα με πιάσει ημικρανία! Τι τρόπος είναι αυτός, χρυσό μου;

Αλέξανδρος

Εναλλακτικός! Λοιπόν, τελειώνετε!

Η Χλόη παίρνει τα φλιτζάνια και φεύγει, ενώ η μητέρα παίρνει το πλεκτό της αλλά δε φεύγει. Πάει στη βιβλιοθήκη. Ο Αλέξανδρος δευ τη βλέπει...

Αλέξανδρος

Δηλαδή, σίγουρα ναι;

Πηγαίνει στον Τόλη

Αλέξανδρος

Καλημέρα, Τόλη, παιδί μου!

Τόλης

Το 'παμε αυτό στην πόρτα.

Αλέξανδρος

Το 'παμε, ε; Τι κάνεις; Καλά είσαι; Μα, καθίστε. Ήθελες τόσο να δεις τον δάσκαλό σου, μικρέ μου;

Τόλης

Ναααα, στα παπάρια μου κιόλας!

Αρετή

Τόλη!

Μητέρα

Τι τρόπος είναι αυτός! Απορώ τι ανατροφή του έδωσαν οι γονείς του!

Ο Αλέξανδρος βλέπει τη μητέρα του και εξοργίζεται...

Αλέξανδρος

Μητέρα, τι κάνεις εδώ; Δεν σου είπα να μας αδειάσεις τη γωνιά;

Μητέρα

Αλήθεια; Θα παράκουσα, αγόρι μου, φαίνεται, γιατί νόμιζα ότι είπες να πάω μέσα στις εννιά. Είναι οκτώ και είκοσι τώρα! Εσύ τι ώρα λες;

Αλέξανδρος

Μητέρα! Πήγαινε μέσα τώρα, μη σε πάω εγώ σηκωτή!

Μητέρα

Ναι, πρόσεξε μη σου πέσουν τα νεφρά! Αλέξανδρε, δεν είναι τρόπος αυτός να μιλάς στη μητέρα σου! Αν ζούσε ο πατέρας σου...

Αλέξανδρος

Δε ζει, γλίτωσε! ΠΗΓΑΙΝΕ ΜΕΣΑ!

Μητέρα

Καλά, καλά, πάω! Και μη συγκύζεσαι, παιδί μου. Είσαι σε μια κρίσιμη ηλικία. Ή για γάμο ή για... έμφραγμα!

Η μητέρα φεύγει από τη σκηνή... Ο Αλέξανδρος προσπαθεί να ανακτήσει την ψυχραιμία του...

Αλέξανδρος

Λοιπόν; Πού είχαμε μείνει;

Τόλης

Νααα! Στα παπάρια μου κιόλας!

Αρετή

Τόλη! Ντροπή!

Αλέξανδρος

Α, ναι! Εκεί είχαμε μείνει! Λοιπόν, Τόλη, παιδί μου, τι ήθελες;

Τόλης

Εγώ ήθελα να πάμε στην αποβάθρα για να μάθουμε τι ώρα φτάνει το καράβι του μπαμπά. Να, η μαμά πάλι ανοιγοκλείνει το στόμα της σαν ψάρι!

Αλέξανδρος

Ποιο στόμα; Τι ψάρι;

Αρετή

Αχ, Χριστέ μου και Ἅγιοι Σαράντα...

Τόλης

Εδώ και τρεις μέρες κάνει συνέχεια το ψάρι! Να! Ἐτσι! *[κουνάει τα χείλη του σαν ψάρι]*

Αλέξανδρος

Δεν έχει τίποτα. Τίποτα απολύτως. Ενδεχομένως, νυστάζει και χασμουριέται...

Τόλης

Τρεις μέρες; Τι είναι; Η ωραία κοιμισμένη;

Αλέξανδρος

Και τρεις και δεκατρείς και είκοσι τρεις. Ἄμα νυστάζουμε..

Τόλης

Δε νυστάζει. Ἐχει κάτι εδώ *(δείχνει την κοιλιά του)*

Αλέξανδρος

Μη λες βλακείες. Τι να έχει; Τίποτα δεν έχει!

Τόλης

Κι όμως έχει. Το είπε κι η ίδια. Αναγούλα έχει!

Αλέξανδρος

Α καλά, εκτός από την αναγούλα. Η αναγούλα κι ο εμετός δεν κρύβονται.

Αρετή

Αχ, Παναγιά μου και οσιομάρτυρες πάντες...

Τόλης

Βλέπετε;

Αλέξανδρος

Ναι, έχει κατεβάσει όλο το εικονοστάσι!

Τόλης

Μούσκεμα τα κάνει όλα της τα μαντίλια. Να, θα βγάλει κι άλλη αναγούλιά!

Αρετή [*ανεβάζει τον τόνο της φωνής της*]

Τόλη! Κλείσ' το το ρημάδι επιτέλους, αγόρι μου!

Αλέξανδρος

Δεν ντρέπεσαι; Τι είναι αυτό που είπες;

Αρετή

Όλο τέτοια λέει. Και μπροστά στη μαγείρισσά μας...

Αλέξανδρος

Ντροπή. Στη μαγείρισσά σας; Κακό, πολύ κακό!

Τόλης

Αυτή πάει να ξεράσει και την πληρώνω εγώ που το λέω!

Αρετή

Πήγε και το είπε στην μαγείρισσα, το ζαβό...

Αλέξανδρος

Ντροπή σου!

Αρετή

Και θα το πει και στον πατέρα του μόλις γυρίσει!

Αλέξανδρος

Αυτό ποτέ! Πότε;

Αρετή

Σήμερα...

Αλέξανδρος

ΣΗΜΕΡΑ;;;

Τόλης

Ναι, ναι, σήμερα έρχεται ο μπαμπάς! Και θα του τα πω όλα! Μαμά, να πάμε στην αποβάθρα!

Ο Τόλης χαρούμενος κουνάει πέρα-δώθε τη μητέρα του

Αλέξανδρος

Μην την κουνάς έτσι, παιδάκι μου. Θα της βγάλεις κάνα χέρι!

Τόλης

Ε, και τι είναι; Playmobil; Χα,χα,χα,χα!

Αρετή

Ωχ Παναγία μου και Ἄγιο Πνεύμα...

Τόλης

Να, ορίστε, της πέρασε. Μαμά, να πάμε στην αποβάθρα να περιμένουμε τον μπαμπά!

Αρετή

Μη με κουνάς έτσι, αγόρι μου, θα καταρρεύσω...

Αλέξανδρος

Τόλη, χάνω κάθε εκτίμηση για σένα!

Τόλης

Μα γελάω όταν ανοίγει το στόμα της σαν ψάρι *(κάνει το στόμα του σαν ψάρι)*

Αλέξανδρος

Και θα το πεις στον μπαμπά σου;

Τόλης

Ποιο;

Αλέξανδρος

Ότι η μαμά σου ανοίγει το στόμα της σαν ψάρι.

Τόλης

Αμέ, αμέ!

Αλέξανδρος

Να μην του πεις!

Τόλης

Γιατί, γιατί;

Αλέξανδρος

Γιατί... γιατί τόσο καιρό στη θάλασσα, ο μπαμπάς σου τα έχει σιχαθεί τα ψάρια.

Τόλης

Ε και;

Αλέξανδρος

Θα σιχαθεί τη μαμά σου και θα ξαναφύγει!

Τόλης

Λέτε, λέτε;

Αλέξανδρος

Βεβαίως και λέω, λέω!

Τόλης

Ε τότε να μην του το πω...

Αλέξανδρος

Μπράβο, καλό παιδί. Κι εγώ θα σου κάνω δώρο αυτό το βιβλίο

Παίρνει απ' το γραφείο του ένα χοντρό βιβλίο. Ο Τόλης το παίρνει με ενθουσιασμό και λαχτάρα

Τόλης

Ωωω! «Ο βίος των εντόμων και των ζώων»! Το θέλω!

Αλέξανδρος

Δικό σου. Αλλά θα μου υποσχεθείς ότι ...

Τόλης

Υπόσχομαι, ορκίζομαι!

Αλέξανδρος

Ότι δε θα πεις τίποτα!

Τόλης

Ναααα! Στα παπάρια μου, κιόλας!

Αρετή

Τόλη!!! Ήμαρτον πια! Κλείσε το βρωμόστομά σου!

Αλέξανδρος

Μια χαρά τα λέει το παιδί! Σκέτος νταλικέρης. Λοιπόν! Πάρ' το! Δικό σου!

Τόλης *(Κοιτάζει τη μητέρα του που της έρχεται αναγούλα)*

Να το! Το ξανακάνει! Και να μην του το πω εγώ, στραβός είναι ο μπαμπάς να μην το δει;

Αλέξανδρος

Σκάσε και κάτσε εδώ! Χάζεψε τις μύγες και τα κουνούπια και μη βγάλεις άχνα! *(κατευθύνεται στην κυρία Αρετή)* Τώρα το βλέπω κι εγώ, είναι σίγουρο!

Αρετή

Αχ, τι έπαθα! Θέλω να πεθάνω...

Αλέξανδρος

Μη λες τέτοια πράγματα...

Αρετή

Θέλω να με πάρει ο Χάρος!

Αλέξανδρος

Ε πόσοι θα σε πάρουν και σένα;;; Εεεε ... εννοώ και πού να σε πάει, βρε πουλάκι μου; Κουνήσου από τη θέση σου!

Αρετή

Μα δεν καταλαβαίνεις; Αν με πιάσει μπροστά του η αναγούλα;

Αλέξανδρος

Να φροντίσεις να σε πιάσει πίσω του.

Αρετή

Γιατί, το ελέγχω; Έτσι έκανα και τότε που ήμουν έγκυος στον Τόλη...

Αλέξανδρος

Κι ο άντρας σου σ' έβλεπε;

Αρετή

Ναι, και γέλαγε σαν μαλακιστήρι. Αχ, άγιε Αγιοταφίτη μου, συγχώρα με.

Αλέξανδρος

Δηλαδή θα το καταλάβει λες;

Αρετή

Με την πρώτη ματιά. Αχ, είμαι χαμένη...

Αλέξανδρος

Δεν μπορείς να σφικτείς να μην το κάνεις;

Αρετή

Και τι είμαι για να σφικτώ, Αλέξανδρε; Μπουνίτσα; Αφού μου 'ρχεται από δω η αναγούλα *(δείχνει την κοιλιά της)*

Τόλης *(σηκώνεται ευθουσιασμένος κρατώντας το βιβλίο)*

Μαμά, μαμά, κοίτα. Μια αραχνούλα φτιάχνει το σπιτάκι της!

Αρετή

Σε ποια περιοχή;

Αλέξανδρος

Στα άνω Πετράλωνα. Το παιδί είναι πραγματικά βλαμμένο! Αγόρι μου καλό, η αραχνούλα φτιάχνει το σπιτάκι της, η μανούλα σου τρέμει για το

σπιτάκι της, κι αν δεν σκάσεις, θα σε βάλω στο σπιτάκι μιας τεράστιας ταραντούλας και θα σε κλειδώσω!

Τόλης

Ωχ, όχι, έσκασα!

Αλέξανδρος

Α, γεια σου!

Τόλης

Α, γεια σου και σένα!

Αρετή

Τι θ' απογίνω; Πού θα κρύψω τα αμαρτωλά μου μουτράκια;

Αλέξανδρος

Μην κάνεις έτσι. Όλοι ξέρουν πως ο γιος σου είναι μαθητής μου. Εμένα μόνο η Χλόη με ανησυχεί...

Αρετή

Πω-πω στρίγκλα! Να δεις πώς με κοίταγε στην είσοδο...

Αλέξανδρος

Δεν έπρεπε να έρθεις. Θα ερχόμουν εγώ το βράδυ.

Αρετή

Πού;

Αλέξανδρος

Στο σπίτι σας.

Αρετή

Μα αφού έρχεται ο άντρας μου το απόγευμα. Κι έπρεπε αμέσως να σου πω ότι είμαι πια σίγουρη. Αχ, Αλέξανδρε, έχω το παιδί μας στα σπλάχνα μου...

Αλέξανδρος

Προς το παρόν κράτα το εκεί μέσα. Δε φαίνεται. Ο άντρας σου πότε ξαναφεύγει;

Αρετή

Αύριο, πορνό - πορνό.

Αλέξανδρος

Ορίστε;

Αρετή

Εεεε, εννοώ πουρνό – πουρνό. Τα έχω χάσει η δόλια. Φεύγει για τις ανατολικές χώρες. Θα λείψει με το καράβι του για πάνω από δύο μήνες.

Αλέξανδρος

Άρα, μόνο απόψε θα μείνει εδώ;

Αρετή

Ναι... ευτυχώς...

Αλέξανδρος

Ωραία. Δεν θα καταλάβει τίποτα.

Αρετή

Ναι, ισχύει, αλλά όταν θα γυρίσει ξανά ... θα με βρει ...

Αλέξανδρος

Ωχ, σωστά...

Αρετή

Πρέπει να βρούμε μια λύση!

Αλέξανδρος

Πρέπει! Και μία και δύο αν χρειαστεί!

Αρετή

Αχ, Χριστέ μου και Άγιοι Απόστολοι... Πάω χαμένη, Αλέξανδρε, πάω χαμένη. Πού είναι ο Χάρος να με πάρει;

Χτυπάει το κουδούνι

Αλέξανδρος

Λες να είναι αυτός;

Έρχεται η Χλόη ρίχνοντας ξινοσμένες ματιές στην Αρετή. Μπαίνει ανάμεσά τους. Βλέπει την Αρετή που κουνά τα χείλη της και σχολιάζει...

Χλόη

Να σας φέρω μια γυάλα με νερό, κύριε Αλέξανδρε;

Αλέξανδρος

Τι να την κάνω, παιδί μου, τη γυάλα;

Χλόη

Να βάλετε το σκυλόψαρο μέσα.

Αλέξανδρος

Χλόη, μάζεψε το στόμα σου να μην στο ράψω. Τι θες εδώ;

Χλόη

Ήρθα να πάρω το κλειδί που άφησε ο κύριος Αιμίλιος το πρωί για τον αδερφό του τον γιατρό. Να, εδώ στο τραπεζάκι είναι...

Αλέξανδρος

Τον γιατρό; Μια στιγμή!

Χλόη

Μα περιμένει ο άνθρωπος!

Αλέξανδρος

Δώσ' το μου. Να περιμένει μια στιγμή, έχω κάτι να του πω.

Χλόη

Από εφημερία έρχεται ο καημένος, ψόφιος είναι. Τι να περιμένει;

Αλέξανδρος

Να ανθίσουν οι αμυγδαλιές! Είπα, να περιμένει! Μια στιγμή!

Χλόη

Αμάν πια όλοι με τα νεύρα σας εδώ μέσα! Ορίστε το κλειδί! Ανοίξτε του εσείς!

*Πάει να φύγει και περνά από πίσω απ' τον Τόλη που διαβάζει το βιβλίο
του...*

Χλόη

Τι διαβάζεις εκεί εσύ, καλέ;

Τόλης

Για τους ουρακοτάγκους!

Χλόη

Και στη σελίδα 79 θα βρεις και τη φωτογραφία σου!

*Και φεύγει από τη σκηνή... Ο Τόλης πάει στη σελίδα 79 και ευθουσιάζε-
ται...*

Τόλης

Ωωωω! Εγώ είμαι αυτός!

Αρετή

Τι σκέφτηκες; Μη μπλέξεις και τον γιατρό. Τι τον θες;

Αλέξανδρος

Δεν ξέρω. Θα του μιλήσω, θα του ζητήσω βοήθεια...

Αρετή [τον διακόπτει]

Τι βοήθεια; Για μένα;

Αλέξανδρος

Ναι. Άσε με, τουλάχιστον, να προσπαθήσω!

Αρετή

Και να του πεις τι;

Ακούγεται ο Τόλης που διαβάζει...

Τόλης

Η εγκυμοσύνη ενός ελέφαντα διαρκεί δύο χρόνια! Πω – πω!

Αρετή

Ωχ, Βαγγελίστρα μου και Άγιε μου Φανούρη! Μην του πεις τίποτα!

Αλέξανδρος

Θα δω... Θέλω να σε βοηθήσω!

Αρετή

Θες να με εκθέσεις;

Αλέξανδρος

Θέλεις να πεθάνεις;

Αρετή

Δεν θέλω να ντροπιαστώ...

Αλέξανδρος

Μα δεν θα σε ντροπιάσω. Θα του πω...

Αρετή

Μα άμα του πεις, δεν θα με ντροπιάσεις; Τι θα με κάνεις, θα με τιμήσεις;

Αλέξανδρος

Ο Νικόλας είναι φίλος μου. Θέλω να το κουβεντιάσω μαζί του. Εσύ φύγε τώρα. Θα έρθω στο σπίτι σου, πριν έρθει το καράβι του άντρα σου. Θα έρθω να φάμε.

Αρετή

Εμένα δεν μου κατεβαίνει μπουκιά...

Αλέξανδρος

Α, εγώ δεν έχω τέτοια θέματα.

Πάει στον Τόλη

Αλέξανδρος

Έλα, πάρε το βιβλίο σου και πήγαινε με τη μαμά σου. Κι όταν έρθω στο σπίτι σας, θα σου γράψω αφιέρωση «στον αγαπητό...»

Τόλης

Αγαπημένο!

Αλέξανδρος

Ό,τι σκατά θες! Άντε, άντε, πηγαίετε κι εσύ κι η μανούλα σου.

Αρετή

Πες ευχαριστώ στον καθηγητή σου.

Τόλης

Γιατί;

Αρετή

Για το βιβλίο που σου χάρισε.

Τόλης

Δεν μου το χάρισε!

Αρετή

Τι σου το έκανε;

Τόλης

Μου το έδωσε.

Αλέξανδρος

Σωστά. Σου το έδωσα. Και ξέρεις γιατί; Γιατί είσαι καλό παιδί.

Τόλης

Όχι, όχι!

Αλέξανδρος

Τι όχι, όχι;

Τόλης

Μου το δώσατε για να κρατήσω το στόμα μου κλειστό.

Αλέξανδρος

Εγώ; Για ποιο πράγμα;

Τόλης

Για να μην πω ότι η μαμά δεν κρατάει το στόμα της κλειστό.

Αλέξανδρος

Τι εννοείς; Εγώ δεν...

Τόλης

Να, αυτό!

Δείχνει τη μητέρα του που αναγουλιάζει πάλι

Αλέξανδρος

Α, αυτό εννοείς. Είπα κι εγώ... Είναι πραγματικά βλαμμένο αυτό το παιδί! Αντε, πηγαίνετε. Θα έρθω σε λίγο...

Τόλης

Και, και να μας φέρετε τούρτα!

Αρετή

Τόλη! Ντροπή!

Αλέξανδρος

Τι τούρτα;

Τόλης

Σοκολάτα. Και γλυκά. Πολλά και μεγάλα. Για να μου κρατάνε το στόμα μου κλειστό!

Αλέξανδρος *(Στην Αρετή χαμηλόφωνα)*

Υπομονή. Και κουράγιο. Θα σου φέρω νέα...

Αρετή

Ελπίζω...

Τόλης

Τα γλυκά μην ξεχάσετε!

Αλέξανδρος

Θα τα φέρω, μωρέ μπουχέσα κι εσύ!

*Βγαίνουν απ' τη σκηνή η Αρετή και ο Τόλης. Ο Αλέξανδρος τους πάει στην πόρτα. Μπαίνουν ο Αλέξανδρος κι από πίσω ακολουθεί κουρασμένος ο **Νικόλαος**, φορώντας την ποδιά του και κρατώντας την τσάντα του στο χέρι.*

Χασμουριέται λίγο

Αλέξανδρος

Συγνώμη για την αναμονή! Έλα, κάθισε.

Νικόλαος

Άμα καθίσω δεν θα σηκωθώ. Είμαι πτώμα...

Αλέξανδρος

Είπα, κάθισε!

Νικόλαος

Κι εγώ είπα πως είμαι πτώμα!

Αλέξανδρος

Το εμπεδώσαμε. Σήμερα σε χρειάζομαι. Αύριο γίνε όσο πτώμα θες.

Νικόλαος

Τι έγινε;

Αλέξανδρος

Κάτι πολύ σοβαρό...

Νικόλαος

Πόσο πιο σοβαρό από τον ύπνο μου;

Αλέξανδρος

Είσαι ή δεν είσαι γιατρός;

Νικόλαος

Είμαι γιατρός αλλά είμαι και πτώμα!

Αλέξανδρος

Το έπαμε αυτό! Σε θέλω.

Νικόλαος

Πολλές με θέλουν, γιατί είμαι και γόης!

Αλέξανδρος

Άσχετο! Θέλω να σε ρωτήσω κάτι πολύ σοβαρό και πολύ ιατρικό.

Νικόλαος

Καλά. Ρώτα γρήγορα.

Αλέξανδρος

Πόσο γρήγορα;

Νικόλαος

Σαν να κατουριέσαι! Σου είπα, νυστάζω, είμαι ψόφιος. Τελείωνε!

Αλέξανδρος

Θες έναν καφέ; Δύο; Τρεις;

Νικόλαος

Θα προτιμούσα τρεις νοσοκόμες για χαλαρωτικό μασάζ.

Αλέξανδρος

Άσχετο! Αν δεν με ακούσεις, θ' ανέβω στο τραπέζι, θα πέσω κάτω, θα σπάσω το πόδι μου και θα σε κρατήσω εδώ όλη μέρα.

Νικόλαος *[βγάζει μια τανάλια από την τσάντα του]*

Αν δεν με αφήσεις να πάω για ύπνο, θα σου σπάσω εγώ και τα δύο πόδια με την τανάλια μου και θα σε στείλω στο νοσοκομείο! Και όχι σε αυτό που δουλεύω!

Αλέξανδρος

Νικόλαε, άσε τ' αστεία. Καίγομαι!

Μπαίνει η Χλόη με έναν δίσκο με τσάι κλπ, τον αφήνει, κι έπειτα κάνει πως ξεσκονίζει για να κρυφακούει τη συνομιλία τους. Πού και πού, πετάγεται

Νικόλαος

Να φωνάξεις την πυροσβεστική! Εμένα τι με θες;

Αλέξανδρος

Πρέπει να μου βρεις μια λύση!

Νικόλαος

Τι λύση;

Χλόη

Στο σταυρόλεξο; Ααααα, όχι....

Αλέξανδρος

Λύση. Κινδυνεύουν τέσσερις ζωές και μια ... σχεδόν ζωή...

Νικόλαος

Δεν καταλαβαίνω, βρε άνθρωπέ μου, τι λες!

Χλόη

Γιατί, ποιος καταλαβαίνει;

Αλέξανδρος

Θα σου εξηγήσω! Ο γιατρός είναι φίλος, εξομολόγος, τάφος!

Νικόλαος

Ε αφού είμαι τάφος, είμαι και πτώμα, άσε με να πάω στο νεκροταφείο μου να ησυχάσω ο δόλιος!

Αλέξανδρος

Νικόλα, χάνομαι!

Νικόλαος

Σιγά, βρε Κρέοντα. Πόσο δράμα πια!

Αλέξανδρος

Άσε τα σχόλια, γιατρέ. Την είδες την κυρία με τον γιο της που μόλις έφυγαν απ' το σπίτι μου;

Νικόλαος

Την είδα! Ωραία γυναίκα και αριστοκρατική! Ποια είναι;

Αλέξανδρος

Είναι η σύζυγος του πλοιάρχου.

Νικόλαος

Ποιανού πλοιάρχου;

Χλόη

Του Τιτανικού!

Αλέξανδρος

Του πλοιάρχου Πετράκη (*δυνατά*)... Του πλοιάρχου Πετράκη (*χαμηλόφωνα*)

Νικόλαος

Να τη χαιρέται!

Αλέξανδρος

Δεν τη χαιρέται... Νικόλα, είναι έγκυος...

Νικόλαος

Ποιος; Ο πλοίαρχος; (*χασμουριέται*)

Αλέξανδρος

Τι λες, μωρέ; Η κυρία Πετράκη είναι έγκυος!

Νικόλαος

Ε, αφού είναι έγκυος η κυρία Πετράκη, τότε πώς δεν τη χαιρετά ο πλοίαρχος;

Αλέξανδρος

Εεεε, χμμμμ, ξέρεις... δεν είναι δικό του το παιδί!

Νικόλαος [*ξυπνάει*]

Και ποιανού είναι; Αλέξανδρε;;; Τι έκανες, ΠΑΙΔΑΡΕ ΜΟΥ;

Αλέξανδρος

Το καθήκον μου!

Χλόη

Έτσι το λέμε τώρα;

Νικόλαος

Ποιο καθήκον σου, βρε επιβήτορα; Εδώ έβαλες το κουμπί σε λάθος κουμπότρυπα!

Αλέξανδρος

Εεεεε, άσε με πρώτα να σου εξηγήσω. Ο πλοίαρχος έχει ένα σπίτι εδώ κι ένα σπίτι στην Ιταλία. Μια γυναίκα εδώ και μια στην Ιταλία. Ένα παιδί εδώ και τρία ...

Χλόη [*πειάγεται*]

Πουλάκια κάθονταν... όρθια...

Νικόλαος

Καρπερός ο πλοίαρχος!

Αλέξανδρος

Καρπερός ξεκαρπερός, άλλα παιδιά δεν θέλει. Και κάθε φορά που έρχεται εδώ, κλειδώνεται στην κάμαρή του και δεν κάνει τίποτα με την κυρία Πετράκη. Τρία χρόνια αυτή η δουλειά!

Νικόλαος

Μάλιστα. Και να φανταστώ ότι κάπου εδώ μπήκες εσύ! Μα συγνώμη, πού την ξέρεις εσύ την κυρία Πετράκη;

Αλέξανδρος

Αυτό προσπαθώ να σου πω. Ο γιος της είναι μαθητής μου εδώ και τρία χρόνια. Τελείως στόκος, βέβαια, αλλά τέλος πάντων. Ε, και η κυρία Αρετή, κάθε φορά που τελείωνα το μάθημα, καθόμασταν λίγο, και μου έλεγε τον πόνο της. Ξέρεις τι άνθρωπος είμαι. Δεν μπορώ να βλέπω τον συνάνθρωπό μου να υποφέρει. Θέλω να τον βοηθήσω!

Χλόη

Πηδώντας την!

Νικόλαος

Μια χαρά τη βοήθησες, ερωτιάρη μου!

Αλέξανδρος

Ναι, άσε τα σχόλια τώρα. Θέλω τη βοήθειά σου. Ο πλοίαρχος γυρνάει σήμερα στο σπίτι του για ένα βράδυ μόνο, κι αύριο φεύγει πάλι ταξίδι. Θα λείπει τουλάχιστον δύο μήνες. Ο,τι είναι, πρέπει να γίνει απόψε!

Νικόλαος

Τι να γίνει, δηλαδή;

Αλέξανδρος

Να εκτελέσει τα συζυγικά του καθήκοντα, βρε άνθρωπέ μου! Να του δώσεις έτσι ένα φαρμακάκι, κάτι διεγερτικό, τέλος πάντων, που...

Νικόλαος

Που να κάνει τούμπανο τον πλοίαρχο και να αλλάξει τα πέταλα στη ματαμίτσα απόψε!

Αλέξανδρος

Ε, καλά, απλά πράγματα θέλουμε, μην το κάνουμε και Pornhub. Εξάλλου, ό,τι έγινε μεταξύ μας ήταν ... ατύχημα...

Χλόη

Τρακάρατε; *(ειρωνικά)*

Νικόλαος

Ατύχημα; Δηλαδή τι; Σκόνταψες κι έπεσες πάνω στην κυρία Αρετή;

Χλόη

Μέσα!

Αλέξανδρος

Κοίτα, φίλε μου. Η κυρία Πειράκη είναι η προσωποποίηση της τελειότητας. Γλυκιά, καλοσυνάτη, ενάρετη, ντροπαλή, γοητευτική! Κι αυτό το ζώον, το βόδι, ο άντρας της δεν τη θέλει. Την έβλεπα που μαράζωνε σαν το απότιστο λουλουδάκι, και σπαρταρούσε η καρδιά μου...

Η Χλόη του δίνει ένα μαντιλάκι μέσα στα μούτρα

Χλόη

Και την ποτίσατε με το λάστιχό σας;

Νικόλαος

Και κάπου εκεί σκόνταψες επάνω της!

Αλέξανδρος

Άκου, Νικόλα μου. Εγώ είμαι ηθικός! Κι αν μπορούσα, την Αρετή θα την παντρευόμουν. Για να επανορθώσω. Και σήμερα που θα πάω στο σπίτι τους επίσκεψη, σκέφτομαι να τον σκοτώσω!

Χλόη

Σιγά, βρε Τσακ Νόρις!

Νικόλαος

Δεν θα χρειαστεί!

Αλέξανδρος

Δηλαδή;

Νικόλαος

Θα πας σπίτι τους είπες;

Αλέξανδρος

Θα πάω.

Νικόλαος

Και δεν θα πας με άδεια χέρια, έτσι δεν είναι;

Αλέξανδρος

Όχι, θα τους πάω μια τούρτα σοκολάτα και γλυκά. Μου τα ζήτησε το βλαμμένο ο γιος της.

Νικόλαος

Ωραία. Θα πάρεις την τούρτα και τα γλυκά και θα μου τα φέρεις εμένα.

Αλέξανδρος

Γιατί, υπογλυκαιμία έχεις;

Νικόλαος

Για να τα πάω στον αδερφό μου στο φαρμακείο.

Αλέξανδρος

Γιατί, έχει υπογλυκαιμία αδερφός σου;

Νικόλαος

Παιδί μου, τι λες; Για να τους βάλω κάτι μέσα, που μόλις το φάει ο πλοίαρχος, θα θέλει σαν τρελός την κυρία Πετράκη σου!

Αλέξανδρος

Ααα! Και θα εκτελέσει τα συζυγικά του καθήκοντα;

Νικόλαος

Βρε, τούρμπο θα γίνει!

Αλέξανδρος

Σίγουρα;

Νικόλαος

Σιγουρότατα!

Αλέξανδρος

Είκοσι είναι καλά;

Νικόλαος

Τιιι; Είκοσι φορές να το κάνουνε;

Αλέξανδρος

Θεός φυλάξοι! Είκοσι γλυκά να πάρω; Και μία τούρτα;

Νικόλαος

Να, ναι, μια χαρά είναι. Πόσοι θα είστε στο σπίτι;

Αλέξανδρος

Ο πλοίαρχος, το βαρεμένο ο γιος του, η Αρετή, η δίδυμη αδερφή της η Μπριζίτ, που ήρθε απ' το Παρίσι, απ' ό,τι μου είπε μαζί με μια βοηθό της, κι εγώ. Αυτοί νομίζω.

Νικόλαος

Ωχ! Πολλοί θα είστε. Κοίτα, κακομοίρη μου, μην μπλέξεις τα γλυκά και γίνει εκεί μέσα μπουρδ...

Αλέξανδρος *[τον αγριοκοιπάζει]*

Γιατρέ!

Νικόλαος

Μπουρδέλο ήθελα να πω!

Αλέξανδρος

Α, εντάξει.

Νικόλαος

Λοιπόν, σύμφωνα;

Αλέξανδρος

Ναι, ναι, μην ανησυχείς! Θα 'χω το νου μου. Έλα, πάμε να πάρουμε τα γλυκά... Χλόη, όποιος με ζητήσει πες του ότι θα αργήσω.

Χλόη

Μάλιστα κύριε! Να κουμπωθείτε σωστά αυτή τη φορά.

Αλέξανδρος

Τι εννοείς;

Χλόη

Εννοώ να βάλετε τα κουμπιά στις σωστές κουμπότρυπες!

Ο Νικόλαος γελάει...

Νικόλαος

Χα, χα! Αστέρι η υπηρέτριά σου!

Αλέξανδρος

Ναι! Να δω πότε θα τη στείλω στον ουρανό! Έλα, πάμε...

Φεύγουν από τη σκηνή οι δύο άντρες... Η Χλόη ξεσκονίζει. Μπαίνει η μητέρα του Αλέξανδρου

Μητέρα

Χλόη, παιδί μου;

Χλόη

Εσύ μας έλειπες τώρα. Μάλιστα, κυρία...

Μητέρα

Έφυγε ο κανακάρης μου;

Χλόη

Μάλιστα, κυρία...

Μητέρα

Και πού πήγε;

Χλόη [*χαμηλόφωνα*]

Στο μπουρδέλο.

Μητέρα

Τι είπες, Χλόη; Σου έχω πει ότι τα αυτιά μου είναι βουλωμένα! Μήπως είδες το πλεχτό μου;

Χλόη

Μπροστά στα μάτια σας είναι!

Μητέρα

Αααα, τώρα τελευταία δε βλέπω καλά.

Χλόη

Κελεπούρι η άτιμη.

Μητέρα

Άσε που ξεχνάω κιόλας, Χλόη μου... Όπου να 'ναι, θα με επισκεφτεί και ο Αλιτζάιμερ ...

Χλόη

Ναι, δεν μας φτάναν όλες οι άλλες επισκέψεις, θα φέρουμε και Γερμανούς. Τέλος πάντων. Με θέλετε κάτι άλλο, κυρία Ευγενία;

Μητέρα

Αχ ναι, Χλόη, παιδί μου. Μπορείς να μου τρίψεις μια στάλα τους αστραγάλους μου γιατί είναι πρησμένοι;

Χλόη

Λίγο ήταν του Οιδίποδα! Ναι, κυρία, μπορώ. Μια στιγμή μόνο να συμμαζέψω λίγο εδώ μέσα.

Μητέρα

Κι όσο θα με τρίβεις, Χλόη, εγώ θα σου λέω ιστορίες από το παρελθόν μου!

Χλόη [απελπισμένη]

Ουάου... Δε βλέπω την ώρα...

Μητέρα

Κι εγώ τώρα τελευταία δεν βλέπω καλά την ώρα. Θύμισέ μου να κλείσω ένα ραντεβού με τον οφθαλμίατρο, να δει λίγο τον καταρράκτη.

Χλόη

Σιγά μη δει και την Κασπία θάλασσα. Μάλιστα, κυρία...

τα φώτα σβήνουν

τέλος 1ης πράξης

στη διάρκεια των κλειστών φώτων, θα γίνει γρήγορη αλλαγή σκηνικών, γιατί θα περάσουμε στο σπίτι της Αρετής, οπότε, με συντονισμένες κινήσεις απ' όλους, θα προσθέσουμε άλλα καλύμματα, μαξιλάρες, τραπεζομάντιλο κλπ ώστε να αλλάξει το σκηνικό. Μπαμ-μπαμ όλα

Συνεχίζεται...

Το θεατρικό έργο υπόκειται σε πνευματικά δικαιώματα και το παρόν απόσπασμα είναι μόνο για ανάγνωση και όχι για χρήση.

Επικοινωνήστε στο mail : kivotostistexnis@gmail.com

για την αγορά των πνευματικών του δικαιωμάτων

